

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **K. K.**
státní příslušnost Ruská federace
t. č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51
Vyšní Lhoty 234
zastoupen Mgr. Ing. Tomášem Tillmannem, advokátem sídlem 703 00
Ostrava, Vrázova 1324/40

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 1. 8. 2025 č. j. MV-124105-3/OAM-2025, ve věci
žádosti o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 8. 2025 č. j. MV-124105-3/OAM-2025, jímž žalovaný správní řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 31. 7. 2025 dle ust. § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu), zastavil. V žalobě žalobce konstatoval, že dne 31. 7. 2025 podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v pořadí čtvrtou.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Důvodem předchozích žádostí byly problémy na Ukrajině. Tam se spolu s matkou přestěhoval za otcem. Měli však problémy se získáním kvalitního vzdělání a nebyla jim poskytována dostatečná lékařská

péče. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že neuvedl žádné nové skutečnosti a správní řízení dle § 11a odst. 3 zákona o azylu zastavil a jeho žádosti se již meritorně nezabýval. Žalobce uvedl, že v jeho případě jsou dány nové skutečnosti, se kterými se měl žalovaný seznámit a vzít je do úvahy při rozhodování. Tyto nové skutečnosti blíže rozvádí níže. V části III. – nové skutečnosti, žalobce popsal svou pobytovou historii v České republice od roku 2003, tvrdil, že si zde vytvořil pevné sociální, ekonomické a rodinné vazby, všichni členové rodiny žijí v České republice, hovoří plynule česky, zcela se asimiloval, na území Ruska nemá žádné příbuzné ani přátele či majetek. V České republice založil rodinu. Ze svazku s paní R. P. se mu dne X narodil syn. Současně se podílí na výchově dítěte paní P. Rusko je pro něho cizí zemí. Tento stát není ani bezpečný ani demokratický. Dle žalobce nemůže obstát závěr žalovaného, že se může usadit v části Ruska, kde není znatelný válečný konflikt s Ukrajinou. Zcela absentuje jakákoliv snaha o poměření veřejného zájmu s jeho lidskými právy.

2. Žalobce namítal, že žalovaný s ním měl provést pohovor, aby zjistil, zda v jeho případě nejsou dány nové skutečnosti, na základě kterých by mu mohl udělit azyl. V napadeném rozhodnutí žalovaný zcela přehlíží i to, že je dlouhodobě usazeným migrantem, u kterého je nutné vážit veřejný zájem s jeho základními právy. Zejména s právem na soukromý a rodinný život, který je chráněn článkem 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv. Je rovněž nutné zohlednit i nejlepší zájem dítěte v souladu s Úmluvou o právech dítěte. Žalovaný namísto výše uvedených úvah správní řízení zastavil.
3. Žalobce dále v žalobě zmínil, že se na území České republiky v minulosti dopustil trestné činnosti, ovšem velmi toho lituje a nemá v úmyslu tyto chyby opakovat. Svůj trest již vykonal. Je toho názoru, že nejde o natolik závažné pochybení, aby to mohlo ospravedlnit zásah do jeho rodinného a soukromého života. Žalovaný měl jeho žádost posoudit meritorně, protože v jeho případě nastaly nové skutečnosti, které by mohly být azylově relevantní. Žalobce uzavřel, že jeho případ je specifický v tom, že na území České republiky žije nepřetržitě mnoho let. To je samo o sobě důležitým důvodem, který měl žalovaný v napadeném rozhodnutí zohlednit s ohledem na vážení dotčených zájmů. Absence tohoto poměřování nemá důsledky jen pro něho, ale i pro ostatní lidi, kteří jsou s ním v blízkém kontaktu, zejména pro jeho děti. To vše jsou skutečnosti, které nastaly až poté, co podal všechny své předchozí žádosti. Bez své viny je tak nemohl před žalovaným uplatnit. Žalovaný mu k tomu ani v aktuálním řízení nedal prostor. Žalobce dále namítal, že situace v zemi původu se taktéž výrazně zhoršila, jedná se o notoricky známé skutečnosti, kterými se žalovaný odmítl zabývat. Omezil se na pouhé konstatování, že se může zabydlet kdekoli na území Ruska.
4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že aktuální žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky podaná dne 31. 7. 2025 je další opakovanou žádostí, jedná se již o čtvrtou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce neuvedl naprosto žádné konkrétní skutečnosti jím podané opakované žádosti, přestože byl

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

poučen, že s ním nebude za tímto účelem veden žádný pohovor a musí tedy vše prezentovat v rámci své opakované žádosti. Poučení pro žadatele o udělení mezinárodní ochrany je založené ve správním spise. Žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce pouze formulářově vyplnil a nedodal nic dalšího, ač mohl učinit písemné podání a předejít správnímu orgánu další skutečnosti, které uvádí v žalobě. Není tedy pravdou, že by mu nebylo umožněno sdělit rozhodné skutečnosti. Žalobce nebyl krácen na svých právech. Správní orgán tedy následně dospěl k závěru, že žalobce neuvedl ve své další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany v České republice žádné nové skutečnosti, neuvedl žádné její důvody, nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu, a ani správní orgán neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by byl vystaven

pronásledování nebo hrozbě vážné újmy. Jestliže žalobce neuvedl ve své aktuální žádosti naprosto žádné skutečnosti ke zohlednění a k posouzení, pak jeho tvrzení, že žádost o udělení mezinárodní ochrany měla být posouzena meritorně s ohledem na soukromý a rodinný život či na to, že je otcem, neobstojí. Z hlediska politické a bezpečnostní situace v Rusku nedošlo od doby, kdy byla posuzována předchozí další opakovaná žádost, k žádným zásadním změnám v politické či bezpeční situaci, které by mohly mít vliv na posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný poznamenal, že si je vědom, že 24. 2. 2022 došlo k vypuknutí ozbrojeného konfliktu mezi Ukrajinou a Ruskem. Konflikt ve své otevřené formě neprobíhá na území Ruské federace. Z Informace OAM – Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 15. 4. 2025 plyne, že bezpečnostní situace byla na většině území Ruské federace víceméně stabilní, dochází k omezenému počtu bezpečnostních incidentů na ruském území v bezprostřední blízkosti hranic s Ukrajinou a od roku 2023 se v označených oblastech a ve vnitrozemí množí dronové útoky. Ty jsou však zacíleny výhradně na letiště, ropná zařízení a energetickou infrastrukturu.

5. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 1, 2 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v mezích žalobních bodů. Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl o žalobě bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání soudu nesdělil.
6. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 1. 8. 2025 č. j. MV-124105-3/OAM-2025 zastavil řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 31. 7. 2025 dle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný vycházel z toho, že žádost žalobce ze dne 31. 7. 2025 byla další opakovanou žádostí, již čtvrtou v pořadí, v níž neuvedl žádné konkrétní důvody. Na tomto místě soud konstatuje, že ze správního spisu plyne, že žalobce byl poučen o tom, že s ním nebude za tímto účelem veden žádný pohovor a musí tedy vše prezentovat v rámci své opakované žádosti. Žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany pouze formulářově vyplnil a nic dalšího nedoplnil.
7. Žalovaný dále vycházel ze zjištění, že poprvé požádal žalobce o udělení mezinárodní ochrany dne 25. 9. 2023, řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-4809/VL-10-2023. Rozhodnutím ze dne 17. 10. 2023 č. j. OAM-4809/VL-10-12-2003 žalovaný žádost žalobce zamítl jako zjevně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

nedůvodnou. Rozhodnutí nabylo právní moci 23. 10. 2023. Proti tomuto rozhodnutí byla podána dne 29. 10. 2023 žaloba ke Krajskému soudu v Brně, který ji usnesením č. j. 56 Az 119/2023-45 ze dne 6. 2. 2024 odmítl. Usnesení nabylo právní moci 17. 12. 2024. Kasační stížnost proti tomuto usnesení byla Nejvyšším správním soudem usnesením č. j. 5 Azs 76/2025-68 ze dne 31. 3. 2025 odmítnuta. Usnesení nabylo právní moci 29. 4. 2025.

8. Podruhé žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany společně se svou matkou dne 25. 7. 2008. Řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-509/VL-07-2008. Rozhodnutím ze dne 25. 7. 2008, které nabylo právní moci 5. 8. 2008 č. j. OAM-509/VL-07-12-2008, bylo řízení podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno z důvodu nepřipustné opakované žádosti. Proti tomuto rozhodnutí žádný opravný prostředek podán nebyl.
9. Potřetí pak žalobce společně se svou matkou požádal o mezinárodní ochranu v České republice 5. 9. 2008. Řízení o žádosti bylo vedeno pod č. j. OAM-642/VL-07-2008. Rozhodnutím ze dne 2. 10. 2008, které nabylo právní moci 8. 10. 2008 č. j. OAM-642/VL-07-19-2008 bylo řízení podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno z důvodu nepřipustné opakované žádosti. Proti tomuto rozhodnutí byla podána dne 16. 10. 2008 žaloba u Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice. Usnesením č. j. 52 Az 3/2008-27 ze dne 2. 2. 2009, které nabylo právní moci 9. 2. 2009, byla žaloba odmítnuta. Kasační stížnost proti usnesení krajského soudu byla Nejvyšším správním soudem usnesením ze dne 30. 6. 2009, které nabylo právní moci 20. 8. 2009 č. j. 5 Azs 35/2009-51, odmítnuta.
10. Důvodem předchozích žádostí o udělení mezinárodní ochrany byla tvrzení o problémech na Ukrajině, kam se žalobce spolu se svou matkou přestěhoval za otcem, kde jim nebyla poskytována dostatečná lékařská péče a kde měli problémy se získáním kvalitního vzdělání. Dalším důvodem pak byla snaha o legalizaci pobytu v České republice a vyhnutí se výkonu rozhodnutí o správním vyhoštění.
11. Co se týče výše uvedených zjištění žalovaného z žádosti o udělení mezinárodní ochrany a z obsahu správních spisů ve věci předchozích žádostí o mezinárodní ochranu, krajský soud činí na tomto místě závěr, že tato zjištění korespondují s obsahem správního spisu.
12. Správní spis obsahuje rovněž informace ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Rusku, konkrétně se jedná o Informaci OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv – stav duben 2025, ze dne 15. 4. 2025.
13. Podle ust. § 11a odst. 3 věty první zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a § 14a, ministerstvo řízení usnesením zastaví.
14. Podle ust. § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, pro účely tohoto zákona se rozumí další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany třetí žádost o udělení mezinárodní

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ochrany podaná toutéž osobou a všechny žádosti následující po ní za podmínky, že v řízení ve věci mezinárodní ochrany o 1) kterékoli předcházející žádosti bylo rozhodnuto tak, že se mezinárodní ochrana neuděluje nebo se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítá jako zjevně nedůvodná, 2) druhé žádosti bylo vydáno rozhodnutí podle § 15, § 15a, § 17 nebo 17a, nebo 3) druhé žádosti bylo řízení zastaveno podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. a) nebo e).

15. V posuzované věci předmětem přezkumu soudu bylo rozhodnutí žalovaného o další opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Jednalo se v pořadí o čtvrtou žádost. Krajský soud shledává nedůvodnými námitky žalobce, že žalovaný mu nedal prostor k tomu, aby uvedl důvody, které jej vedly k podání další opakované žádosti, že žalovaný zcela zjevně nezjistil pečlivě stav věci, neprovedl s ním pohovor, a tedy mu neumožnil sdělit důvody žádosti o mezinárodní ochranu. Krajský soud poznamenává, že v případě opakovaných žádostí cizince o udělení azylu je nutno zkoumat, zda nedošlo k podstatné změně okolností, jež v předchozích případech vedly k zamítnutí žádosti o azyl. V rozsudku č. j. 5 Azs 24/2003-42 Nejvyšší správní soud uvedl, že „zpravidla se může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času, a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změna poměrů ve vztahu k osobě žadatele, např. udělení azylu matce nezletilé žadatelky, jejíž žádost již byla pravomocně zamítnuta“. Soud zdůrazňuje, že v posuzované další opakované žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 31. 7. 2025 žalobce žádné konkrétní důvody jejího podání neuvedl, přestože byl poučen, že s ním nebude za tímto účelem veden žádný pohovor a musí tedy vše sdělit v rámci své opakované žádosti. Žalobce nejen, že neuvedl

žádné nové skutečnosti, ani nepoukázal na změnu okolností, ale svou žádost neodůvodnil vůbec, a ani správnímu orgánu neavizoval, že má v úmyslu ji doplnit. V daných souvislostech je také nutno připomenout, že podmínkou pro přijatelnost další opakované žádosti je, že se musí jednat o takové skutečnosti či zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení. Soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 151/2005-86, v němž se uvádí: „Zatímco důkazní břemeno může v některých případech nést i správní orgán, povinnost tvrzení leží vždy na žadateli o azyl. Představa, že by správní orgán sám zjišťoval pronásledování či potenciální ohrožení žadatele o azyl v zemi jeho původu, je zcela nereálná. Žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a z jakých důvodů. V průběhu řízení o udělení azylu musí žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí“. Nejvyšší správní dovodil, že pokud žadatel neuvedl důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jedná se o skutečnost přičitatelnou pouze k jeho tíži.

16. V posuzované věci žalobce nejen, že neuvedl žádné nové skutečnosti, a ani nepoukázal na změnu okolností, ale jak výše uvedeno, svou žádost neodůvodnil vůbec. Žalobce měl dostatečný prostor, aby důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl již v žádosti o udělení mezinárodní ochrany, o čemž byl správním orgánem řádně poučen. Za těchto okolností nebylo povinností žalovaného provést pohovor s žalobcem. V ust. § 23 odst. 2 písm. b) zákona o azylu je výslovně uvedeno, že byla-li podána opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany (tedy i další opakovaná žádost jako je tomu v posuzované věci), pak v takovém případě ministerstvo umožní sdělit důvody žádosti o udělení mezinárodní

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ochrany písemně nebo jiným vhodným způsobem. Pohovor se neprovádí. Žalovaný postupoval v souladu s tímto zákonným ustanovením, neboť žalobci umožnil sdělit důvody žádosti písemně, jak vyplývá z poučení, kterého se žalobci dostalo 1. 8. 2025 (viz odstavec druhý shora).

17. Odůvodnění napadeného rozhodnutí ob stojí i z hlediska požadavků uvedených v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Azs 185/2017-38, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že na odůvodnění tohoto rozhodnutí je proto třeba klást nároky, které rozšířený senát zformuloval ve vztahu k rozhodnutí o opakované žádosti dle dřívější právní úpravy a že ve všech těchto případech je třeba trvat na tom, aby ministerstvo zdůvodnilo jednak svůj závěr, že cizinec ve své žádosti neuvedl relevantní důvody, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, jednak, že v zemi jeho původu nedošlo k podstatným změnám, které by mohly mít vliv na případné udělení mezinárodní ochrany, konec citace.
18. Žalovaný napadené rozhodnutí o další opakované žádosti dostatečně odůvodnil i ohledně relevantních změn v situaci v zemi původu žalobce. Tu posuzoval na základě Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv – stav duben 2025, ze dne 15. 4. 2025 a soud souhlasí s jeho závěrem, že v Ruské federaci z hlediska politické a bezpečnostní situace nedošlo od doby, kdy byla posuzována předchozí další opakovaná žádost žalobce o mezinárodní ochranu ani obecně k žádným zásadním změnám v politické či bezpečnostní situaci, které by mohly mít vliv na posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Shodně jako správní orgán i soud si je vědom, že dne 24. 2. 2022 Ruská federace napadla Ukrajinu a vypukl ozbrojený konflikt, který pokračuje dosud. Z citované informace OAMP ohledně bezpečnostní a politické situace v Ruské federaci ze dne 15. 4. 2025 a stejně tak i z veřejně dostupných sdělovacích prostředků, je zřejmé, že konflikt ve své otevřené formě neprobíhá na území Ruské federace. Bezpečnostní situace byla na většině území Ruské federace víceméně stabilní. V souvislosti s ruskou vojenskou invazí na Ukrajinu dochází k omezenému počtu bezpečnostních incidentů i na území Ruské federace, a to v bezprostřední blízkosti hranic s Ukrajinou a od roku 2023 dochází k dronovým útokům ve vnitrozemí Ruské federace, ovšem ty jsou zacíleny výhradně na letiště, ropná zařízení a energetickou infrastrukturu a rozhodně nepokrývají celé území Ruské federace. Soud souhlasí s žalovaným, že tak rozhodně není možné tvrdit, že občané Ruské federace jsou v obecném měřítku tímto válečným konfliktem bezprostředně ohroženi.
19. Z výše uvedených důvodů žalovaný nepochybil, když správní řízení ve věci žádosti žalobce ze dne 31. 7. 2025 o udělení mezinárodní ochrany podle § 11a odst. 3 zákona o azylu zastavil. Z výše uvedeného plyne rovněž závěr krajského soudu, že uvedl-li žalobce důvody další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 31. 7. 2025 až v žalobě proti rozhodnutí žalovaného, nebylo možno k těmto tvrzením přihlídnout, neboť, jak výše uvedeno, povinností žalobce bylo, aby nové skutečnosti či poukaz na změnu okolností uvedl v žádosti o udělení mezinárodní ochrany písemně, což neučinil. Proto i důkazy navržené žalobcem k tvrzením uplatněným až v žalobě soud z důvodu nadbytečnosti neprovedl.
20. Krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

21. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** kasační stížnost přípustná (§ 32 odst. 8 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., zákona o azylu, ve znění pozdějších předpisů).

Ostrava 15. 12. 2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.